

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1657

§. 163. Qui & ipse Hierosolymis erat istis diebus. v. 7.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

tu iudicabas, ut me tuam prudentiam, hactenus exhibitam faciat imitari, in quaestionibus litigiosis & compositionibus, nempe ad initium rei terminando penetrare, & de hoc bene se informare.

§. 162. Et ut cognovis, quia de Herodis potestate erat, remisit eum ad Herodem. v. 7.

Aliam simul virtutem, cum prudentia dicta, noto hic in Pilato Romano. Nimirum quod Pilatus nolit dilatare fimbrias suas, seu iurisdictionem suam auidè extendere, habebat hominem suo tribunali oblatum in sua diocesi, poterat eum iudicare ad tribunal suum Caesarium, quod usque Ierosolymam grassatus diceretur Christus. Quid facit Pilatus? cupit eum ab alio potius iudicari; dimittit causam libenter alio quo iure remittere potest, non trahit ad se, quam poterat ad se trahere. Imo remittit ad Herodem Regem, minorem se, & inimicum suum, & differentem religione & sanguine.

Domine miror magis & magis hunc Romanum Iudicem, nec miror iam quod, si tales Romani sunt, Dominus orbis ipsius terræ imperium primo politicum, & postea multo maius Ecclesiasticum, supremum in orbe terrarum, Benedico te Pater cœli & terræ, quia ut tibi placuit, ita fecisti reuera dona magna Romanis dedisti præ cunctis nationibus adhuc hodie in eis elucent, quando sincero corde aliquis attendit. Non dico quod nemo Romanus sit, quin sit Sanctus. Non dico hoc: sed quot meliores Romanos, cum melioribus aliarum gentium componendo inuenio superare Romanos. Esto quod deteriores Romani forte superent deteriores aliarum gentium personas. Sed quæramus bonos, omittamus malos.

§. 163. Qui & ipse Hierosolymis erat istis diebus. v. 7.

Hic Herodes Antipas cum esset Iudæus ex parte matris; nam Pater suus fecerat se circumcidi, ut posset contrahere iam dicta matre sua Iudæa; ideo reputans se Iudæum, venerat in Hierusalem ad Pascha, cum Christus istic pati voluit, forè & alijs de causis eodem aduenerat, uti solet fieri ad nundinas & panegyros & comitia magna populorum: vel, ut videre posset Iudaicam ex omni natione gentem, quæ tum eo conuenerat, diuersos nationum habitus & gestus, & mores, mercimonia variarum Provinciarum perferutari & intelligere, curiositate quadam regali. Sed iste aduentus reuera fuit Herodi infauus; quia ea occasione adhibitus est ad tragæ-

diam omnium maximam mundi; vt in ea suam quoque ageret personam, vti & pessimo fecit exemplo, & suo malo.

O Deus conferua me, ne vnquam accedam ad loca etiam sancta nisi sancta & bona intentione, & si in eis prauides me lapsurum: impeditre dignare meum in talia accessum.

§. 164. *Herodes autem viso Iesu gauisus est valde. v. 8.*

Gauisus est, non eo gaudio quo Abraham & reliqui SS. Patriarchæ, qui diem eius videre expetierant: sed curiositate & cupiditate videndi miraculi, quo putabat se à Christo, tanquam circumforaneo mimo, aut circulatorè cohonestandum, vt liber dimitteretur: gaudebat insuper: & eum honorem sibi delatum à Pilato, cum quo dissidebat: sed melius optasset videre Iesum sicut Zachæus.

O quam multi similes sunt Herodi! quorum studium non est discere aliquid ad salutem: sed videre & audire multa curiosa. Hi etiam quandoque conciones adeunt: sed vt audiant, non vt animo interant: & proficiant: ex curiositate volunt explorare ingenium & doctrinam, siue eloquentiam concionatoris: cuius forte fama eos ad audiendum allexit. Videant, qui tales sunt, ne & ipsi, vti Herodes, in vanum, imo damnum suum viderint & audierint Christum.

§. 165. *Erat enim cupiens ex multo tempore videre eum. v. 8.*

Quare? certe non ex deuotione: sed titillatione quadam: nam ipse erat, quem Pater suus Herodes inter pueros in Bethlehem interemptum iuerat, simulans se velle adorare: idem ipse hic erat, qui Ioannem Baptistam, reprehensorem adulteri eius, donauerat occidendum scorti suæ filiz saltatici: erat etiam, cui retulerant sui aulici quod multa faceret miracula, quod nunciura satis nequiter irriserat: erat denique is, de quo Christus dixerat, quod esset *vulpes*. Sciebat igitur nomen Christi, & non pauca de illa: sed, propter grauitatem Regalem, nunquam eum, vt videret: accesserat: quia maiores sæculi non inuisunt eos: quos minores reputant, sed visitari expectant: quod tunc impetrauit Herodes: sed malo suo satis magno.

Domine, egote vnice, & cum desiderio filiali desidero videre, hic & perpetuum: hic in ænigmate per fidem, illic in maiestate & gloria facie ad faciem per claritatem. Sicut Domine anima mea ad te Deum meum fontem viuum; quando veniam & apparebo ante faciem tuam? &
fons